

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Znojmě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Miroslava Nahodila a přísedících Bc. Ivany Dočekalové a Hany Punčochářové v hlavním líčení konaném dne 15. listopadu 2023 ve Znojmě

takto:

Obžalovaný

O.K., narozený XXXXX v XXXXX, bytem XXXXX, okres XXXXX, pro doručování XXXXX,

je vinen, že

v období nejméně od roku 2018 do roku 2021 v XXXXX, okres XXXXX, v bytě na ulici XXXXX a v jednom případě na letní dovolené na nezjištěném místě v apartmánu v Chorvatsku, v přesně nezjištěném počtu případů jiným způsobem pohlavně zneužíval nezletilou N.P., narozenou XXXXX - vnučku své družky H.P. a to tak, že v noci, když tato spala na manželské posteli uprostřed mezi ním a jeho družkou posečkal, až družka usne a následně opakovaně nezletilou osahával na intimních místech na těle, a to na prsou a na genitáliích, snažil se jí zasunout prsty do vagíny, dotýkal se jí na hýždích svým ztopořeným penisem, a to přesto, že si byl bezpečně vědom, že nezletilá N.P., narozená XXXXX v dané době nedosáhla věkové hranice 15let a tohoto jednání se dopouštěl v době, kdy byla svěřena jeho doзору,

tedy

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору,

tím spáchal

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **28 (dvaceti osmi) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **36 (třiceti šesti) měsíců**.

Podle § 82 odstavec 3 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 48 odstavec 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost, aby ve zkušební době podle svých sil zaplatil poškozené nemajetkovou újmu, kterou jí trestným činem způsobil.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené: **N.P.**, narozené XXXXX, bytem XXXXX, zastoupené matkou M. P., narozenou XXXXX, bytem XXXXX, nemajetkovou újmu ve výši **80.000 Kč**.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po provedeném hlavním líčení a dokazování vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.
2. **Obžalovaný O.K.** u hlavního líčení po řádném poučení podle § 206c trestního řádu přiznal vinu ze spáchání skutku, který mu je kladen za vinu, prohlásil, že se cítí být vinen spáchaným skutkem a souhlasil s popisem skutku a s právní kvalifikací dle podané obžaloby. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Znojmě souhlasila s prohlášením viny obžalovaného. Prohlášení viny obžalovaného je v souladu s protokolem o výsledku nezletilé poškozené N.P., protokolem o výsledku babičky poškozené H.P., protokolem o výsledku sestřenice poškozené L.K. a protokolem o vydání věci – konkrétně deníkových záznamů N.P., shodně popisujících sexuální obtěžování poškozené ze strany druhá její babičky, které mělo za následek zhoršený psychický stav poškozené, sklony k sebepoškozování a celkovou nechut' u babičky přespávat přes noc. Popis z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace obydlí, v němž přebývala babička poškozené H.P. společně s obžalovaným O.K., tj. místa, kde mělo ke skutku popsánému v obžalobě docházet, se shoduje s popisem poškozené. Soud proto podle § 206c odstavec 6 trestního řádu prohlášení viny obžalované přijal, v tomto rozsahu nebylo v řízení prováděno dokazování.
3. Dle opisu z evidence přestupků nemá obžalovaný žádný záznam o spáchaném přestupku, dle opisu z evidence rejstříku trestů dosud nebyl soudně trestán.
4. Obžalovaný jednal úmyslně, jak má na mysli ustanovení § 15 odstavce 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť svým jednáním působil na zákonem chráněný zájem na ochraně dětí mladších patnácti let před předčasnými zkušenostmi s různými formami pohlavního styku, které by mohly narušit jak jejich mravní, tak tělesný vývoj, a jednat tak na základě uspokojení svých sexuálních tužeb chtěl. Za osobu svěřenou dozoru pachatele se poškozená osoba považuje tehdy, jestliže má pachatel právo a povinnost na ni dohlížet a bdít nad ní. Tak tomu je zejména u rodičů vůči dětem, u opatrovníka vůči osobě zbavené svéprávnosti, ale může k takovému vztahu dojít i na základě jiných situací. Svěření dozoru totiž vyplývá z konkrétní vazby mezi těmito osobami, a není proto nutné rozhodnutí ani ujednání oprávněných osob, ale vychází se z faktického stavu, kdy dospělá osoba odpovídá za chování a stav osoby mladší patnácti let, která byla svěřena dozoru. Tím, že jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho dozoru, naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku.
5. Při úvaze o tom, **jak obžalovaného za jeho protiprávní jednání potrestat**, posoudil soud povahu a závažnost trestného činu z hlediska konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu jeho provedení a následků, okolností, za kterých byl spáchán, z hlediska osoby pachatele,

míry jeho zavinění, pohnutek, záměrů a cílů. Přihlédl k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a dosavadnímu způsobu jeho života. Soud rovněž pečlivě zvažoval účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného, účel trestu při ochraně společnosti před pachateli trestných činů, zabránění obžalovanému v dalším páčání trestné činnosti a výchově k řádnému životu.

6. Obžalovaný O.K. je v případě zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody v zákonné trestní sazbě od 2 do 10 let. Obžalovanému výrazně polehčuje jednak jeho dosavadní trestní bezúhonnost, jednak skutečnost, že se ke svému jednání zcela doznal a u hlavního líčení prohlásil svou vinu ze spáchaného skutku podle § 206c trestního řádu. Za dané situace má soud za to, že se v případě obžalovaného jednalo o exces oproti běžně vedenému řádnému životu, své jednání sebekriticky reflektuje a lituje. Soud proto obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 28 měsíců, tedy při samé dolní hranici zákonné trestné sazby, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 36 měsíců. Povede-li obžalovaný ve zkušební době řádný život, vysloví soud, že se osvědčil. Bude-li se však dopouštět dalšího protiprávního jednání, vystavuje se nebezpečí přeměny trestu na nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 28 měsíců. Vedle toho byla obžalovanému ve smyslu § 82 odstavec 3 trestního zákoníku s přihlédnutím k § 48 odstavec 4 trestního zákoníku rovněž uložena přiměřená povinnost, aby ve zkušební době podle svých sil zaplatil poškozené podle svých sil nemajetkovou újmu, kterou jí trestnou činností způsobil. Soud očekává upřímnou snahu vzniklý následek odčinit i případně nad rámec stanovené částky 80.000 Kč, což obžalovaný u hlavního líčení připustil.
7. K trestnímu stíhání se **s nárokem na náhradu škody – svojí povahou však nemajetkové újmy** připojila poškozená **N.P.**, a to s částkou ve výši 250 000 Kč, přičemž uvedla, že se vůči ní obžalovaný dopustil zvláště závažného jednání, které mělo a má dopad na psychiku poškozené. Obžalovaný se svého jednání dopustil vůči poškozené v době, kdy jí bylo pouhých 11 let, ač si byl velmi dobře vědom jejího věku. S ohledem na charakter jednání si pak rovněž musel být vědom skutečnosti, že jeho bezohledné jednání, které je předmětem obžaloby bude mít s velkou mírou pravděpodobnosti dlouhodobé a možná doživotní následky na psychice. Obžalovaný se také nijak nezdráhal zneužít určité závislosti a důvěry poškozené, kterou k němu poškozená jako k partnerovi své babičky měla. Soud posoudil uplatněný nárok poškozené následovně: Z protokolu o vydání věci – 10 listů papíru A4 s písemnými poznámkami obsahujícími deníkové záznamy poškozené N.P. datované od 1. 12. 2021 do 1. 3. 2023, stejně jako ze zprávy organizace SPONDEA, z.ú. ze dne 24. 3. 2023 a zprávy XXXXX ze dne 28. 3. 2023 vyplývá, že N.P. absolvovala několik psychologických a/nebo speciálně pedagogických sezení, během nichž se svěřila jak se zkušeností se sexuálním zneužíváním ze strany nevlastního prarodiče, tak obecně k závažnému narušení rodinných vztahů. Její psychický stav negativně ovlivnilo nejen protiprávní jednání obžalovaného, nýbrž ještě předtím komplikované vztahy s rodiči a následně rozchod s jejím expřítelem P. Š., s nímž se jen těžko vyrovnávala. Poškozená byla nucena vyhledat psychologickou pomoc již ve svých 7 let, a to kvůli špatnému vztahu se svým otcem. Ve svém deníku poškozená popisovala své každodenní těžkosti, kdy se cítila být svým okolím nepochopená a také šikanovaná ze strany svých spolužáků, hledala oporu především u svého bývalého přítele. Svěřila se, jak často pláče a sebepoškozuje se, uvažuje o sebevraždě. Poškozená se projevuje osobnostně silně negativisticky, od raného věku je roztěkaná, vznětlivější a často podrážděná, psychicky citlivější. Z uvedeného má soud zato, že ačkoliv jednání obžalovaného (popsané ve výroku tohoto rozsudku) muselo být pro poškozenou – obzvláště v tak nízkém věku a od osoby blízké její rodině – bezesporu mimořádně traumatizující a jakýkoliv další kontakt s obžalovaným je pro ni stresující, nemůže soud odhlédnout od skutečnosti, že nestabilní psychický stav poškozené se silně negativistickým pohledem na svět se odvíjí i od jiných silných momentů v jejím životě, pramenících ze složitých vztahů v rámci nejbližší rodiny nebo rozchodu s milovaným přítelem.

8. V rámci posouzení a stanovení povinnosti obžalovanému k odčinění újmy na zdraví podle občanského zákoníku účinného od 1. 1. 2014 vycházel soud s náležitým zřetelem k okolnostem konkrétní věci (srovnej náleží Ústavního soudu ze dne 2. 2. 2016 sp. zn. IV. ÚS 3122/15). Podle § 2956 občanského zákoníku vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Obžalovaný škodlivě zasáhl do přirozených práv nezletilé poškozené ve smyslu ustanovení § 81 a následujících občanského zákoníku. V daném případě obžalovaný konkrétně zasáhl do integrity poškozené ve smyslu § 93 občanského zákoníku, neboť nerespektoval, že mimo případ stanovený zákonem nesmí nikdo zasáhnout do integrity jiného člověka bez jeho souhlasu uděleného s vědomím o povaze zásahu a o jeho možných následcích. Požadavky na odčinění nemajetkové újmy přitom však nelze spojovat jen s běžnými životními nepříjemnostmi či komplikacemi, které jsou nedílnou součástí mezilidských vztahů a zapojení do společenských situací. V rámci stanovení výše nemajetkové újmy soud proto vycházel z jiných obdobných případů uvedených v databázi judikatury k náhradě újmy na zdraví na stránkách Nejvyššího soudu ČR www.datanu.cz, kdy ve vyhledávání pojmu pohlavního zneužití byla u uvedených čtrnácti případů přiznaná částka v rozmezí od 20 000 Kč do 50 000 Kč. V daném případě soud přihlédl na jedné straně k nízkému věku poškozené, úmyslnému a bezcitnému způsobení újmy ze strany obžalovaného, absentujícímu jakýkoliv ohled na pocity zranitelné oběti v době páčání, zneužití závislosti poškozené na druhovi své babičky a potenciální sekundární viktimizace oběti a na druhé straně k osobnostním a povahovým rysům poškozené, která je velmi citlivou dívkou a již od raného dětství se potýká s vážnými psychickými výkyvy, nesouvisejícími nutně pouze s trestnou činností obžalovaného, ale i s jinými okolnostmi a událostmi v životě poškozené. Soud proto přiznal nárok na nemajetkovou újmu ve výši 80 000 Kč. Obžalovaný má povinnost k náhradě škody s přihlédnutím k §§ 2910, 2956, 2958 občanského zákoníku, neboť porušil právní povinnost a mezi jeho jednáním a vznikem následku je dána příčinná souvislost. Se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázal soud poškozenou ve smyslu § 229 odstavec 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím soudu podepsaného.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, přičemž osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu.

Ve výše uvedené lhůtě musí být odvolání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, dále je třeba je podepsat a datovat. Odvolání je třeba předložit v takovém počtu stejnopisů a příloh, aby jeden stejnopis zůstal u soudu a aby každá osoba dotčená takovým podáním (ostatní strany) dostala jeden stejnopis.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Znojmo 15. listopadu 2023

Mgr. Miroslav Nahodil v. r.
předseda senátu